

René Jacobs

Don Giovanni de Wolfgang Amadeus Mozart

13

DIMECRES, 27 DE MAIG DE 2015. 19.30 h

—

Sala de Concerts

Johannes Weisser (Don Giovanni)

Marcos Fink (Leporello)

Jeremy Ovenden (Don Ottavio)

Birgitte Christensen (Donna Anna)

Alexandrina Pendatchanska (Donna Elvira)

Sunhae Im (Zerlina)

Tareq Nazmi (Masetto i Commendatore)

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Josep Vila i Casañas, director)

Freiburger Barockorchester

(Petra Müllejans, concertino)

René Jacobs, director

Programa

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Il dissoluto punito ossia Il Don Giovanni, KV 527

(òpera bufa, llibret de Lorenzo Da Ponte)

Obertura

Acte I

Núm. 1. Introducció	<i>Nocte e giorno faticar</i> (Leporello, Donna Anna, Don Giovanni, Commendatore)
Recitatiu	<i>Leporello, ove sei?</i> (Don Giovanni, Leporello)
Recitatiu	<i>Ah del padre in periglio</i> (Donna Anna, Don Ottavio)
Núm. 2. Recitatiu acompanyat i duet	
Recitatiu acompanyat	<i>Ma qualm ai s'offre, oh Dei</i> (Donna Anna, Don Ottavio)
Duet	<i>Fuggi, crudele fuggi!</i> (Donna Anna, Don Ottavio)
Recitatiu	<i>Orsù, spicciati presto</i> (Don Giovanni, Leporello)
Núm. 3. Ària	<i>Ah chi mi dice mai</i> (Donna Elvira, Don Giovanni, Leporello)
Recitatiu	<i>Chi è la? Stelle! che vedo!</i> (Donna Elvira, Don Giovanni, Leporello)
Núm. 4. Ària	<i>Madamina, il catalogo è questo</i> (Leporello)
Recitatiu	<i>In questa forma dunque</i> (Donna Elvira)
Núm. 5. Cor	<i>Giovinette che fate all'amore</i> (Zerlina, Masetto, cor de vilatans)
Recitatiu	<i>Manco male è partita</i> (Don Giovanni, Leporello, Zerlina, Masetto)
Núm. 6. Ària	<i>Ho capito, signor sì</i> (Masetto)
Recitatiu	<i>Alfin siam liberati</i> (Don Giovanni, Zerlina)
Núm. 7. <i>Duetto</i>	<i>Là ci darem la mano</i> (Zerlina, Don Giovanni)
Recitatiu	<i>Fermati scellerato</i> (Donna Elvira, Zerlina, Don Giovanni)
Núm. 8. Ària	<i>Ah fuggi il traditor</i> (Donna Elvira)
Recitatiu	<i>Mi par ch'oggi il demonio si diverta</i> (Don Giovanni, Don Ottavio, Donna Anna)
Recitatiu	<i>Ah ti ritrovo ancor</i> (Donna Elvira)
Núm. 9. Quartet	<i>Non ti fidar, o misera</i> (Donna Anna, Donna Elvira, Don Ottavio, Don Giovanni)
Recitatiu	<i>Povera sventurata!</i> (Don Giovanni)
Núm. 10. Recitatiu acompanyat i ària	
Recitatiu acompanyat	<i>Don Ottavio, son morta!</i> (Donna Anna, Don Ottavio)
Ària	<i>Or sai chi l'onore</i> (Donna Anna)
Recitatiu	<i>Come mai creder deggio</i> (Don Ottavio)
Ària	<i>Dalla sua pace</i> (Don Ottavio)
Recitatiu	<i>Io deggio ad ogni patto</i> (Leporello, Don Giovanni)
Núm. 11. Ària	<i>Fin ch'han dal vino</i> (Don Giovanni)
Recitatiu	<i>Masetto: senti un po'!</i> (Zerlina, Masetto)
Núm. 12. Ària	<i>Batti, batti, o bel Masetto</i> (Zerlina)
Recitatiu	<i>Guarda un po' come seppe</i> (Masetto, [Don Giovanni], Zerlina)
Núm. 13. <i>Finale</i>	<i>Presto presto pria ch'ei venga</i> (Donna Anna, Donna Elvira, Zerlina, Don Ottavio, Don Giovanni, Leporello, Masetto, cor de criats)

[85']

Acte II

Núm. 14. Duet	<i>Eh via buffone</i> (Don Giovanni, Leporello)
Recitatiu	<i>Leporello. Signore. Vien qui</i> (Don Giovanni, Leporello)
Núm. 15. Trio	<i>A taci, ingiusto core</i> (Donna Elvira, Don Giovanni, Leporello)
Recitatiu	<i>Amico, che ti par?</i> (Don Giovanni, Leporello)
Recitatiu	<i>Eccomi a voi!</i> (Donna Elvira, Don Giovanni, Leporello)
Núm. 16. <i>Canzonetta</i>	<i>Deh vieni alla finestra</i> (Don Giovanni)
Recitatiu	<i>V'è gente alla finestra!</i> (Don Giovanni)
Recitatiu	<i>Non ci stanchiamo</i> (Masetto, Don Giovanni)
Núm. 17. Ària	<i>Metà di voi qua vadano</i> (Don Giovanni)
Recitatiu	<i>Zitto! lascia ch'io senta</i> (Don Giovanni, Masetto)
Recitatiu	<i>Ahi ah! la test mia!</i> (Masetto, Zerlina)
Núm. 18. Ària	<i>Védrai carino</i> (Zerlina)
Recitatiu	<i>Di molte faci il lume</i> (Leporello, Donna Elvira)
Núm. 19. Sextet	<i>Sola sola in buio loco</i> (Donna Anna, Zerlina, Donna Elvira, Don Ottavio, Leporello, Masetto)
Recitatiu	<i>Dunque quello sei tu</i> (Zerlina, Donna Elvira, Don Ottavio, Masetto)
Núm. 20	<i>Ah pietà, signori miei</i> (Leporello)
Recitatiu	<i>Ferma, perfido, ferma</i> (Donna Elvira, Masetto, Zerlina, Don Ottavio)
Núm. 21. Ària	<i>Il mio tesoro intanto</i> (Don Ottavio)
Núm. 21b Recitatiu acompanyat i ària	
Recitatiu acompanyat	<i>In quali eccessi, o Numi</i> (Donna Elvira)
Ària	<i>Mi tradi quell'alma ingrata</i> (Donna Elvira)
Recitatiu	<i>Ah ah ah ah, questa è buona</i> (Don Giovanni, Leporello, [Commendatore])
Recitatiu	<i>Calmatevi, idol mio</i> (Don Ottavio, Donna Anna)
Núm. 23 Recitatiu acompanyat i rondó	
Recitatiu acompanyat	<i>Crudele! – Ah no, mio bene!</i> (Donna Anna)
Rondó	<i>Non mi dir, bell'idol mio</i> (Donna Anna)
Recitatiu	<i>Ah, si segua il suo passo</i> (Don Ottavio)
Núm. 24	<i>Già la mensa è preparata</i> (Donna Anna, Zerlina, Donna Elvira, Don Ottavio, Don Giovanni, Commendatore, Leporello, Masetto, cor subterrani)

[80']

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fluidra — Fundació Castell de Peralada — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Metalquímia, S.A. — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion — Vueling

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Eros i Thanatos

El 1787, any de l'estrena a Praga de *Don Giovanni*, el tema sobre Don Joan era habitual en diversos espectacles de l'època. El 5 de febrer d'aquell any es van estrenar a Venècia dues obres sobre el mític llibertí: el *Don Giovanni Tenorio* de Giuseppe Gazzaniga i el *Don Giovanni o Il nuovo convitato di pietra* de Francesco Gardi. Això sense oblidar *Il convitato di pietra* de Vincenzo Righini (1776) o l'òpera amb el mateix títol de Giovanni Pacini (1832), després que Ramon Carnicer hagués presentat al Teatre de la Santa Creu de Barcelona *Il dissoluto punito ossia Don Giovanni Tenorio* (1822).

Cal tenir en compte diversos factors. Primer, la popularitat de Don Joan entre companyies de *commedia dell'arte* que des de mitjan segle XVII representaven improvisacions (cannovacci) sobre el personatge. O *Il Don Giovanni Tenorio* de Carlo Goldoni (1735), basat en gran mesura en el *Dom Juan* de Molière (1665); en segon lloc, novel·les llibertines com ara l'epistolar *Les liaisons dangereuses* de Choderlos de Laclos, a més de la procacitat dels relats del marquès de Sade, i finalment el llibertinatge propi de personatges històrics: a banda de l'esmentat Sade, no hem d'oblidar les figures de Giacomo Casanova o del mateix Lorenzo Da Ponte, llibretista del *Don Giovanni* de Mozart.

Amb aquest *dramma giocoso*, el catàleg operístic mozartian arribava al seu centre neuràlgic en construcció dramàtica i en retrat perfecte de situacions tràgiques, dramàtiques i còmiques, gràcies a una galeria de personatges amb entitat pròpia. Sens dubte, el *Don Giovanni* de Mozart és un punt d'inflexió entre l'òpera bufa anterior i el drama romàntic que, amb aquesta obra, truca a la porta, com l'estàtua del Commendatore que, en la penúltima escena de la partitura, s'endú Don Giovanni a... l'infern? ¿No és, en realitat, aquesta escena la metàfora de l'emergència de la consciència que apareix per primer (i únic) cop en un individu sense consciència? ¿No és la llibertat amorosa –o immoral– de Don Giovanni el clau ardent al qual s'aferra un Mozart que sis anys abans de l'estrena de l'òpera havia decidit desafiar l'autoritat eclesial de Salzburg i la del seu pare Leopold per desplaçar-se a Viena i viure sense constreyniments? Un Leopold Mozart, per cert, mort el mateix 1787, any en què el seu fill li havia adreçat la cèlebre carta en què parla de la mort com a veritable amiga de l'home.

La resposta es troba en els enigmàtics compassos d'aquesta obra mestra del teatre musical, ja des de la terrorífica obertura, que passa de la tenebra a la llum: *Thanatos* i *Eros*, en definitiva.

L'estrena a Praga, el 29 d'octubre de 1787, va tenir una acceptació bona, però allunyada de l'èxit que havia obtingut *Le nozze di Figaro*. Un any més tard, i per a unes funcions a Viena, Mozart va afegir-hi algunes escenes, com ara el recitatiu i l'ària de Donna Elvira "In quagli

ecessi... Mi tradí”, per a lluíment de la *prima donna* de torn, la soprano Caterina Cavalieri. D’altra banda, el tenor que havia d’assumir el rol de Don Ottavio no es va veure amb cor d’assumir les agilitats d’“Il mio tesoro”, del segon acte, i Mozart va escriure una pàgina potser sense tantes floritures però no menys arriscada, “Dalla sua pace”, col·locada al primer acte. Fos com fos, a Viena *Don Giovanni* va causar indiferència. L’emperador Josep II va dir de l’òpera que era “*un àpat molt dur de digerir per als meus vienesos*”. Mozart, vorejant la impertinència, sembla que va etzibar un “*donem-nos temps perquè el paeixin*”. En el fons, i com ja havia passat quan amb motiu de l’estrena d’*El rapte al serrall* Josep II havia dit que l’obra tenia “*massa notes*”, tots dos homes tenien raó: les convencions de l’òpera bufa, o fins i tot del *dramma giocoso*, salten pels aires en una òpera com *Don Giovanni*. I Mozart sabia que escrivia no tan sols per als espectadors del seu temps, sinó sobretot per als del futur, que sens dubte apreciarien l’obra en la seva justa mesura. No anava errat, perquè del corpus operístic mozartíà restant, tan sols *Don Giovanni* es va mantenir ininterrompudament en cartell al llarg del segle XIX. El mateix Goethe va dir que li hauria agradat que el seu *Faust* tingués com a suport musical la partitura de *Don Giovanni*.

Tanmateix, aferrar-se a aquest aspecte, vinculat al costat demoníac de la partitura, és tenir una visió parcial de la segona de les òperes escrites per Mozart i Da Ponte, després de *Le nozze di Figaro* i abans de *Così fan tutte*. Com les altres dues, *Don Giovanni* ens parla de l’amor, del desig, de la seducció i dels límits de la moral. Prenent, això sí, el camí del vitalisme, de la rauxa, del foc que crema, de la festa, de la passió... i en certa manera també de la innocència: va ser el nostre Joan Maragall qui, en la cèlebre conferència “El drama musical de Mozart”, pronunciada a l’Associació Wagneriana el 1905, relata l’experiència d’haver escoltat dues nenes assegudes al piano i tocant a quatre mans l’ària “Finch’han dal vino”. Al respecte, escriu el poeta de Sant Gervasi: “*I de cop me semblà percebre per primera vegada tota la essència musical de Mozart, i son hèroe m’aparagué en lluminosa transparència: Don Joan era un criatura*”.

Jaume Radigales, professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Discografia

W. A. Mozart: *Don Giovanni*

Johannes Weisser (Don Giovanni), Lorenzo Regazzo (Leoporello), Alexandrina Pendatchanska (Donna Elvira), Olga Pasichnyk (Donna Anna), Kenneth Tarver (Don Ottavio), Sunhae Im (Zerlina), Nikolai Borchev (Masetto), Alessandro Guerzoni (Commendatore). RIAS-Kammerchor. Freiburger Barockorchester. René Jacobs, director. Harmonia Mundi.

Cesare Siepi, Otto Edelmann, Elisabeth Schwarzkopf, Elisabeth Grümmer, Anton Dermota, Erna Berger, Walter Berry, Deszö Ernster. Wiener Staatsoperchor. Wiener Philharmoniker. Wilhelm Furtwängler, director. Emi.

Eberhard Wächter, Giuseppe Taddei, Elisabeth Schwarzkopf, Joan Sutherland, Luigi Alva, Graziella Sciutti, Piero Cappuccilli, Gotlob Frick. Philharmonia Chorus. Philharmonia Orchestra. Carlo Maria Giulini, director. Emi.

Cesare Siepi, Fernando Corena, Lisa della Casa, Suzanne Danco, Anton Dermota, Hilde Gueden, Walter Berry, Kurt Böhme. Wiener Staatsoperchor. Wiener Philharmoniker. Josef Krips, director. Decca.

Dietrich Fischer-Dieskau, Karl-Christian Kohn, Maria Stader, Sena Jurinac, Ernst Haefliger, Irmgard Seefried, Ivan Sardi, Walter Kreppel. RIAS-Kammerchor. Radio-symphonie-Orchester Berlin. Ferenc Fricsay, director. Deutsche Grammophon.

Thomas Hampson, László Polgar, Roberta Alexander, Edita Gruberova, Hans Peter Blochwitz, Barbara Bonney, Anton Sheringer, Robert Holl. Chor Niederländischen Oper. Royal Concertgebouw Orchestra. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Nikolai Ghiaurov, Walter Berry, Christa Ludwig, Claire Watson, Nicolai Gedda, Mirella Freni, Paolo Montarsolo, Franz Crass. New Philharmonia Choir. New Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. Emi.

Rodney Gilfry, Ildebrando D’Arcangelo, Charlotte Margiono, Luba Orgonasova, Christoph Prégardien, Eirian James, Julian Clarkson, Andrea Silvestrelli. The Monteverdi Choir. The English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Archiv-Produktion.

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Pots escoltar alguna de les peces aquí.

Argument

Don Giovanni. Sinopsi argumental

Acte I

La primera escena ens situa a les portes de la casa de Donna Anna i del Commendatore. Leporello espera el seu amo, Don Giovanni, davant la casa. El criat es queixa d'haver de suportar fred i hores de son mentre Don Giovanni s'ho passa presumiblement bé amb la dama. De sobte, apareixen en escena Donna Anna i Don Giovanni. Ella intenta en va descobrir qui és el seu agressor, però arriba el Commendatore, pare de la dama, i desafia Don Giovanni a un duel. Davant l'espant de Leporello, l'ancià és traspasat per l'espasa de Don Giovanni. Donna Anna, ignorant la identitat de l'assassí, fa jurar al seu promès, Don Ottavio, que venjarà la mort del seu pare.

Canvia l'escena. Leporello retreu al seu amo la vida que porta, però aviat és recriminat per Don Giovanni. Ara, el llibertí vol acabar de seduir la cambrera de Donna Elvira, antiga promesa de Don Giovanni. Aquesta retreu al llibertí haver-la abandonada. Don Giovanni s'esmuny i Leporello mostra a Donna Elvira un catàleg que recull el nom i procedència geogràfica de les dones seduïdes i abandonades per Don Giovanni.

Se celebren les noces entre Zerlina i Masetto, dos camperols. Don Giovanni i Leporello arriben a punt per desplegar el nou pla del llibertí: encisat per la bellesa de Zerlina, Don Giovanni diu a Leporello que s'emporti Masetto i la resta dels convidats a casa seva. Zerlina és seduïda per Don Giovanni, però Donna Elvira s'endú la camperola per evitar que caigui de nou als paranys del llibertí.

Poc després apareixen Donna Anna i Don Ottavio i Donna Elvira torna a comprometre públicament Don Giovanni. Aquest s'esmuny amb evasives. És aleshores quan Donna Anna descobreix la veritable identitat de l'home que va intentar violar-la abans d'assassinar el seu pare. I torna a reclamar a Don Ottavio que vengui el Commendatore.

A casa seva, Don Giovanni ordena al seu criat que prepari una gran festa per a aquella nit. Es prepara el banquet i Zerlina i Masetto hi són convidats.

S'acosten a casa de Don Giovanni tres emmascarats, que no són altres que Donna Elvira, Don Ottavio i Donna Anna, disposats a comprometre públicament Don Giovanni. Comença la festa i el llibertí convida els assistents a ballar. Enmig del caos, Don Giovanni intenta forçar Zerlina. Tothom acusa Don Giovanni i l'adverteixen que la seva fi és propera, però el llibertí s'esmuny amb Leporello, a qui inicialment ha acusat.

Acte II

Leporello vol deixar el seu amo, però finalment és convençut amb quatre monedes d'or perquè continuï al servei de Don Giovanni. Ara, el llibertí pretén seduir la cambrera de Donna Elvira, però per fer-ho caldrà allunyar la dama. Per això obliga Leporello a canviar-se la roba: el criat, vestit de Don Giovanni, fingirà que vol seduir Donna Elvira i això deixarà el camí lliure a Don Giovanni. Aquest es queda sol per intentar seduir la cambrera, però l'acció és interrompuda per Masetto, que pren el llibertí per Leporello. Els plans són clars: Masetto i uns quants companys s'han aplegat per esbatussar Don Giovanni. Aquest aprofita l'ocasió per dispersar els amics de Masetto i per atonyinar de valent el pobre pagès, que queda estès a terra; mentre, Zerlina ha sentit crits i troba el seu marit a terra i promet guarir-lo.

En un altre indret, Leporello no sap com desempallegar-se de Donna Elvira. Fugint de la llum, el criat cau en la seva pròpia trampa i és descobert per Donna Anna, Don Ottavio, Zerlina i Masetto. Aleshores, Leporello descobreix la seva veritable identitat, davant l'estupor dels qui són davant seu i de la indignada i ofesa Donna Elvira, novament enganyada per Don Giovanni. Don Ottavio torna a prometre venjança i Donna Elvira, sola, reflexiona sobre les traïcions a què l'ha sotmesa el seu antic amant.

Don Giovanni ha anat a raure a un cementiri amb el seu criat. Leporello veu l'estàtua que presideix el mausoleu on és enterrat el Commendatore i de seguida Don Giovanni convida l'estàtua a sopar després d'haver llegit un epitafi amenaçador cap a l'assassí del difunt. Leporello troba la idea forassenyada, però l'estàtua inclina el cap acceptant la invitació i Don Giovanni i Leporello no amaguen la seva sorpresa.

A casa de Donna Anna, Don Ottavio reclama una mica d'atenció, però la dama demana al seu promès comprensió per la pena que sent després de la mort del seu pare.

A casa de Don Giovanni, Leporello serveix al seu amo un abundant sopar. Donna Elvira commina Don Giovanni a penedir-se de la seva vida dissoluta, però el llibertí torna a humiliar la soferta dama brindant a la salut de la condició femenina. Elvira fuig escandalitzada i troba, a la porta, el fantasma del Commendatore, que entra a casa de Don Giovanni per convidar-lo també a sopar. El llibertí accepta l'ofertament de l'estàtua. Quan Don Giovanni agafa la mà del convidat de pedra, sent un fred amenaçador. El Commendatore ordena a Don Giovanni que es penedeixi de la seva vida llibertina, però Don Giovanni respon amb arrogància i amb insults cap al fantasma. Finalment, el Commendatore arrossega als inferns Don Giovanni, que desapareix entre flames, mentre Leporello exclama crits d'horror. Un cop desaparegut Don Giovanni, tothom s'alegra de la seva desaparició.

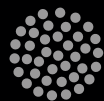
Jaume Radigales. *Una tarda a l'òpera* (Huggens Editorial, 2015)

VIRTUOSISME EN ESTAT PUR

Indra i el Palau de la Música s'han unit per a desenvolupar i impulsar l'art a la societat.

Igual que l'artista persegueix la bellesa, Indra aspira a la excel·lència. El mateix virtuosisme que batega darrera de les grans obres d'art, batega darrera de la tecnologia d'Indra.

indracompany.com

indra

FESTIVAL CASTELL PERALADA

Juliol-Agost 2015

el clàssic de l'estiu!

01. AGO

Òpera **Otello** Verdi

Gregory KUNDE

Carlos ÀLVAREZ

Eva Maria WESTBROEK

ORQUESTRA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Paco AZORÍN, direcció d'escena

Nova producció Festival Castell de Peralada

17. JUL

El Amor Brujo

el fuego y la palabra
La Fura dels Baus

31. JUL

Klaus Florian Vogt

RECITAL LÍRIC

06. AGO

Juan Diego Flórez

GALA D'ÒPERA

10. AGO

Max Emanuel Cencic

CONCERT LÍRIC

11. AGO

Diana Damrau

RECITAL LÍRIC

INFORMACIÓ I VENDA D'ENTRADES:

www.festivalperalada.com - T. 902 37 47 37

també a www.ticketmaster.es i Tiquet Rambles del Palau de la Virreina de Barcelona

Biografies

Johannes Weisser, Don Giovanni

Va estudiar al Conservatori i a la Reial Acadèmia d'Òpera de Copenhagen. El 2004, amb 23 anys, va debutar com a Massetto (*Don Giovanni*) a l'Òpera Nacional Noruega i a la Komische Oper de Berlín. Altres compromisos l'han portat al Festival de Salzburg, Theater an der Wien, La Monnaie de Brussel·les, Théâtre des Champs Elysées, Opéra National du Rhin, Megaron d'Atenes, Festspielhaus de Baden-Baden, Royal Danish Opera, Edinburgh Festival, Innsbrucker Festwochen i Festival de Flandes. A més dels rols mozartians, el seu repertori operístic inclou Schounard (*La Bohème*), Malatesta (*Don Pasquale*), Mr. Flint (*Billy Budd* de Britten), Agamemnon (*Iphigénie en Aulide* de Gluck) i Ramiro (*L'heure espagnole* de Ravel), a més d'un gran nombre d'òperes barroques i contemporànies. També és molt sol·licitat com a cantant de concert i oratori pels festivals d'Europa, Àsia i Amèrica del Nord, amb un repertori que va de Monteverdi al segle xx i amb importants orquestres i directors. Ha enregistrat sota la direcció de R. Jacobs, A. Sperring i A. Curtis.

Marcos Fink, Leporello

Va néixer a Buenos Aires en una família eslovena. Va estudiar cant amb I. Ivanov i V. Srugo, i va participar en cursos impartits per Ph. Huttenlocher, W. Schöne, E. Yerba i A. Baldin. El 1988 va obtenir una beca per continuar els estudis amb Lady Heather Harper i Robert Sutherland a Londres. Va fer el debut operístic a la Grossesfestspielhaus de Salzburg el 1990. El seu repertori inclou òperes, oratoris i *lieder*. Ha actuat als teatres i sales de concerts més importants del món (París, Bordeus, Frankfurt, Viena, Barcelona, Madrid, Ginebra, Tòquio, Osaka, Ljubljana, Milà, Roma, Lisboa, Buenos Aires, Berlín, São Paulo, Houston, etc.), amb directors de renom (M. Corboz, L. Hager, A. Lombard, S. Bychkov, P. Steinberg i R. Jacobs, entre d'altres) i orquestres importants (Suisse Romande, Nacional de París, Filharmònica d'Estrasburg, Cambra de Lausana, Filharmònica d'Eslovènia, Concerto Köln, Simfònica de Viena, Filharmònica de Munic, Freiburger Barockorchester i Akademie für Alte Musik de Berlín).

Jeremy Ovenden, Don Ottavio

Va estudiar al Royal College of Music de Londres amb Norman Bailey i Neil Mackie i, privadament, amb Nicolai Gedda. Entre els seus compromisos aquesta temporada destaquen *Tamerlano* de Händel, la *Missa Solemnis* de Beethoven (Orquestra de la RAI de Torí), el rol protagonista d'*Idomeneo* (Theater an der Wien amb René Jacobs) i obres de Britten i Mozart a Estrasburg i al Festival d'Edimburg amb Iván Fischer i la Budapest Festival Orchestra. En el terreny operístic, ha cantat al Covent Garden de Londres, Staatsoper de Berlín, Dutch National Opera, Opéra de París i La Scala de Milà, principalment repertori mozartian, Händel i Monteverdi. Actuacions recents inclouen el *Requiem* (BBC Proms 2014) i la *Missa en Do menor* (Mozarteum Orchestra i Christophe Rousset) de Mozart, *Les estacions* i *La Creació* de Haydn amb la London Symphony i *La Resurrecció* de Händel, en una gira europea amb René Jacobs, entre d'altres. També col·labora regularment amb Nikolaus Harnoncourt, al Musikverein de Viena i al Festival de Salzburg.

Birgitte Christensen, Donna Anna

Va estudiar a l'Acadèmia de Música Noruega d'Oslo. Ha actuat a l'Staatsoper de Berlín, Semperoper de Dresden, Staatsoper d'Stuttgart, Teatre Nacional de Mannheim, Komische Oper de Berlín, Teatre Bolshoi de Moscou, Landestheater d'Innsbruck i a l'Òpera Nacional de Noruega. El seu repertori operístic va de Monteverdi, Händel i Mozart fins a Weill i Britten. També és present en festivals i auditoris de tot Europa amb un repertori de concert des de Monteverdi a compositors contemporanis, passant per Mozart, Beethoven, Brahms, Fauré, Verdi, Strauss, Mahler i Debussy, entre d'altres. Treballa habitualment amb directors de renom, com R. Alessandrini, F. Biondi, P. Carignani, T. Currentzis, P. Daniel, A. De Marchi, D. Fasolis, A. Fischer, R. Jacobs, A. Joel, S. Sloane, A. Vedernikov i L. Zagrosek. La seva discografia inclou l'oratori *David* de F. B. Conti amb el director Alan Curtis (EMI/Virgin Classics) i la *Brockes Passion* de Telemann sota la direcció de René Jacobs (Harmonia Mundi).

A. Pendatchanska, Donna Elvira

© Mat Henek

Nascuda a Sofia en una coneguda família de músics, als 5 anys va començar els estudis musicals. Després de graduar-se en piano i cant, als 17 anys va debutar com a Violetta (*La Traviata*) i als 19 va guanyar el Concurs Internacional de Cant Antonín Dvořák i el Concurs Internacional de Bilbao. La seva versatilitat li ha permès dominar un repertori operístic de més de seixanta títols, de Monteverdi i Händel fins al segle xx, passant per Mozart, el *bel canto*, Verdi i Wagner. Els seus enregistraments de diversos rols mozartians amb René Jacobs per a Harmonia Mundi són considerats interpretacions definitives i han merescut prestigiosos premis internacionals. Les darreres temporades ha actuat a l'Staatsoper de Berlín, La Monnaie de Brussel·les, Òpera de Viena, Toronto, Ais de Provença, Theater an der Wien, Hamburg, Santa Fe, Tòquio i Moscou. Ha col·laborat amb directors importants, com Riccardo Chailly, Myun-Wun Chung, Charles Dutoit, Bruno Bartoletti, Carlo Rizzi, Ivor Bolton, Daniel Oren, René Jacobs, Vladimir Jurowski i Mark Minkowski.

Sunhae Im, Zerlina

Des del seu debut operístic europeu l'any 2002, la soprano sud-coreana –formada a la Universitat Nacional de Seül i a la Universitat de Karlsruhe– ha acreditat la seva versatilitat artística en un gran nombre de produccions internacionals. Ha estat convidada per l'Staatsoper i la Deutsche Oper de Berlín, les òperes de Frankfurt, Hamburg, París i Stuttgart, així com per l'Òpera Nacional de Corea, amb un repertori que va de Händel i Gluck als *Dialogues des Carmélites* de Poulenc. També ha cantat en els festivals d'Edimburg, Salzburg, Holanda i Mostly Mozart, i ha treballat amb les filharmòniques de Nova York i de Munic i amb la Simfònica de Pittsburg, entre d'altres, sota la direcció de Ph. Herreweghe, W. Christie, F. Biondi, Th. Hengelbrock, H. Blomstedt, F. Brüggem, G. Antonini, I. Fischer, K. Nagano, R. Chailly, L. Zagrosek, S. Cambreling, T. Koopman, M. Janowski i R. Jacobs. També manté uns estrets lligams amb l'Akademie für alte Musik de Berlín, Freiburger Barockorchester, B'Rock Orchestra de Gant i l'Ensemble Matheus.

Tareq Nazmi, Masetto i Commendatore

© Christine Schneider

Nascut el 1983 a Kuwait, va estudiar fins a l'any 2010 a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Munic amb Edith Wiens. Va ser becat per l'Studienstiftung des Deutschen Volkes, l'Institut Steans de Ravínia i la Fundació Vera und Volker Doppelfeld, i va rebre classes magistrals de Christian Gerhaher, Matthias Goerne i Dmitri Hvorostovski. Va guanyar el Premi Nacional de Lied 2008 i el primer premi de la Fundació Hamel el 2009. Després de les seves experiències a l'Acadèmia Bavaresa de Teatre i al Teatre d'Augsburg, va ser convidat a participar en diversos concerts operístics de l'Orquestra de la Ràdio de Munic sota la batuta de Friedrich Haider i Ulf Schirmer. Des de la temporada 2012-13 és membre del conjunt de la Bayerische Staatsoper. En concert, ha cantat sota la batuta de Manfred Honeck, Alexander Liebreich, Philippe Herreweghe i Christoph Eschenbach, amb l'Orquestra de Cambra de Munic, Orchestre des Champs Elysées i Simfònica Nacional de Washington. Ha participat en els festivals de Schleswig-Holstein, Grafenegg, Edimburg i Lucerna.

Petra Müllejans, concertino

És una violinista versàtil que estima –i toca amb passió– qualsevol tipus de repertori. Prefereix fer música en un entorn familiar, de col·laboradors musicals estretament vinculats. Ha estat membre de la Freiburger Barockorchester (FBO) i des de fa anys la dirigeix com a concertino, a més d'actuar-hi regularment com a solista. També és un dels membres permanents del Freiburger Barock Consort, formació especialitzada en la música del segle xvii i principi del xviii. La seva actitud respecte de la música barroca i clàssica es caracteritza per la recerca constant d'un estil narratiu de fer música, que ella ha assolit mitjançant el treball amb orquestra i les col·laboracions amb Hille Perl i Lee Santana a The Age of Passions Ensemble i amb el grup de klezmer Hot and Cool. Petra Müllejans és també una apassionada de la pedagogia i estima el seu treball amb els estudiants. És professora de violí barroc a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Frankfurt i també ensenya a la Universitat de Lucerna.

Freiburger Barockorchester

L'Orquestra Barroca de Freiburg (FBO) té una carrera de més de vint-i-cinc anys d'èxits. Des del seu començament el 1987, ben aviat esdevingué un conjunt amb reconeixement internacional, convidat habitual de les sales de concerts i teatres d'òpera més importants. La sonoritat personal de l'orquestra, amb instruments d'època, és molt valorada, com ho són també el seu estil virtuosístic i la varietat de repertori –des de començament del Barroc fins a l'actualitat. El conjunt projecta aquesta sonoritat pròpia des de Freiburg a la resta d'Europa, Amèrica, Àsia i fins i tot Austràlia i Nova Zelanda. Des del maig de 2012 els "Freiburger", juntament amb altres col·legues, tenen una seu internacional única: la Casa de l'Ensemble de Freiburg, un taller i incubadora musical per a noves idees en el terreny de la música històrica i contemporània.

La Freiburger Barockorchester col·labora amb importants artistes, com René Jacobs, Andreas Staier, Isabelle Faust, Kristian Bezuidenhout, Christian Gerhaer i Pablo Heras-Casado, i té una estreta relació amb el segell Harmonia Mundi France. L'èxit artístic de la seva col·laboració musical es reflecteix en nombrosos enregistraments i en els premis aconseguits, com l'ECHO Classical Music 2011, 2012, 2013 i 2014, Edison Classical Music 2012 i 2013, Gramophone 2011 i 2012, i el Premi de la Crítica Discogràfica Alemanya 2009.

Amb la direcció artística dels seus dos concertinos, Gottfried von der Goltz i Petra Müllejäns, i sota la batuta de selectes directors, l'orquestra ofereix prop de cent actuacions l'any en diferents formacions, des de cambra a orquestra d'òpera: és un conjunt autogestionat, amb els seus cicles propis d'abonament a la Konzerthaus de Freiburg, Liederhalle d'Stuttgart i Philharmonie de Berlín, i amb gires per tot el món.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular. La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música *a cappella* i les obres corals-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowski, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle, J. C. Spinosi i G. Dudamel. Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions. Aquesta temporada, el Cor de Cambra ha debutat amb l'Orfeó Català al Royal Festival Hall de Londres, actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la Missa glagolítica de Leoš Janáček.

René Jacobs, director

Amb una discografia de més de 250 CD i una intensa agenda com a cantant, director, investigador i professor, ha aconseguit una posició eminent en el camp de la música barroca i clàssica. Es va formar com a membre del cor infantil de la catedral de Gant, la ciutat on va néixer. A més dels seus estudis de filologia clàssica a la universitat, va continuar estudiant cant. Les trobades amb Alfred Deller, Gustav Leonhardt i els germans Kuijken van ser determinants per orientar-se vers la música barroca i el repertori de contratenor, en què aviat guanyà reputació com un dels més destacats de la seva generació.

El 1977 va fundar el Concerto Vocale per explorar el repertori vocal de cambra i operístic del segle XVII. Després inicià una sèrie de gravacions innovadores amb Harmonia Mundi (moltes de les quals estrenes mundials), molt guardonades per la crítica internacional. El 1983 la producció de *L'Oronteia* de Cesti en el Festival d'Innsbruck marcà el seu debut com a director operístic. La seva col·laboració plena d'èxit amb l'Staatsoper Unter den Linden de Berlín (com a principal director convidat des del 1992), Theater an der Wien (Viena), Théâtre Royal de la Monnaie (Brussel·les), Théâtre des Champs Élysées (París), Salzburger Festspiele i Festival d'Aix de Provença, l'ha portat a dirigir un repertori que va de l'inici del Barroc a Rossini, de les òperes més desconegudes a les més famoses. Alhora, interpretar música sacra i oratoris ha estat sempre una part important de la seva carrera.

Ha rebut nombrosos premis de la crítica musical internacional, com el Deutsche Schallplattenpreis, Gramophone, Edison, Midem International Classical Award, Prix Caecilia i Académie Charles Cros, entre d'altres, a més d'un Premi Grammy a la millor òpera per l'enregistrament de *Le nozze di Figaro* de Mozart. El seu recent disc de la *Passió segons sant Mateu* de Bach va ser qualificat de "referència" en la història dels enregistraments d'aquesta obra, i totes les seves òperes de Mozart han estat elogiades internacionalment per un enfocament poc convencional, la seva fusió i l'instint musical.

Del 1997 al 2009, René Jacobs ha estat director artístic dels Innsbrucker Festwochen der Alten Musik. Com a professor durant molts anys de l'Schola Cantorum Basiliensis, ha mantingut una relació privilegiada amb aquesta institució, on ha format molts cantants que actualment apareixen a les sales internacionals més importants.

MÚSICA ANTIGA

NOVA TEMPORADA 2015-16 A L'AUDITORI

RENÉ JACOBS LA CREACIÓ DE HAYDN

Una obra cabdal amb un
director de referència en la
interpretació de la música
amb criteris històrics.

24
SETEMBRE

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

Entrades a
www.auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Principals mitjans patrocinadors

Visiteu-nos a

Freiburger Barockorchester

Violins 1

Petra Müllejans
Brian Dean
Christa Kittel
Kathrin Tröger
Eva Borhi
Marie Desgoutte
Regine Schröder

Violins 2

Peter Barczy
Gerd-Uwe Klein
Brigitte Täubl
Hongxia Cui
Jörn-Sebastian Kuhlmann
Judith von der Goltz

Violes

Werner Saller
Annette Schmidt
Claudia Hofert
Raquel Massadas

Violoncel·ls

Stefan Mühleisen
Guido Larisch
Ute Sommer
Andreas Voss

Contrabaixos

Miriam Shalinsky
Joseph Carver
Christopher Scotney

Flautes

Daniela Lieb
Susanne Kaiser

Oboès

Antoine Torunczyk
Thomas Meraner

Clarinets

Tindaro Capuano
Nicola Boud

Fagots

Javier Zafra
Eyal Street

Trompes

Bart Aerbeydt
Gijs Laceulle

Trompetes

Jaroslav Roucek
Hannes-Martin Rux

Trombons

Robert Schlegl
Keal Couper
Werner Engelhard

Timbales

Stefan Gawlick

Fortepiano

Sebastian Wienand

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Sopranos

Natàlia Casasús
Araceli Esquerra
Maria Teresa Estrada
Míriam Garriga
Glòria Lorente
Mireia Bonet
Eli Pons

Tenores

Aniol Botines
Josep Camós
Jordi González
Eloi Llamas
Marc Rendón
Carles Prat
Jorge Juan Morata

Contraltos

Assumpta Cumí
Toni Gubau
Mariona Llobera
Magda Pujol
Ariane Prüssner
Montserrat Trias
Eulàlia Fantova

Baixos

Esteve Gascon
Daniel Morales
David Pastor
Joaquim Piqué
German de la Riva
Jorge Tello
Jordi Sabata

El Palau *batega,* viu-lo *en directe!*

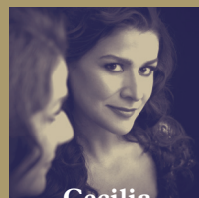
Entrades i abonaments a mida de la temporada 2015-2016,
a partir del 25 de maig

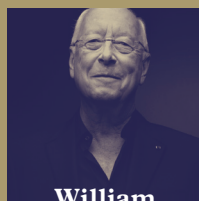
**Gustavo
Dudamel**
Palau 100

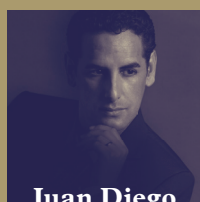
**Anna
Netrebko**
Palau 100 Grans Veus

**Cecilia
Bartoli**
Palau 100

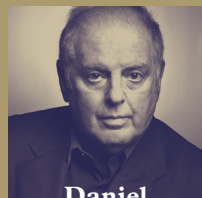
**William
Christie**
Palau 100 Bach

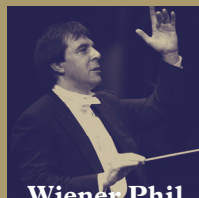
**Juan Diego
Flórez**
Palau 100 Grans Veus

**Simfònics
al Palau**

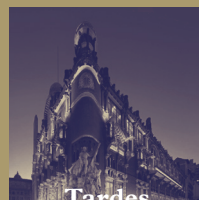
**Daniel
Barenboim**
Palau 100

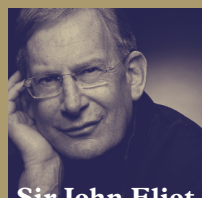
**Wiener Phil
& Gatti**
Palau 100

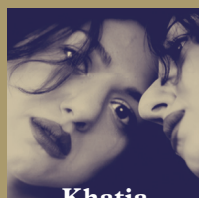
**Concertgebouw
& Bychkov**
Palau 100

**Tardes
al Palau**

**Sir John Eliot
Gardiner**
Palau 100 Bach

**Khatia
Buniatishvili**
Palau 100 Piano

A la venda a www.palaumusica.cat

